

XI.

Forflag til Lov

om

**danste Konsulers Doms- og Dvirghedsmyndighed paa
Steder, hvor Danste ikke ere undergivne Landets
Jurisdiktion, m. v.**

(Fremsat i Landstinget den 2den Oktober 1894 af Justitsminister Mellemann.)

§ 1.

Paa Steder, hvor Danste og under dansk Beskyttelse staaende Personer ifølge folkeretlig Sædvane eller Traktat ere undtagne fra Landets Jurisdiktion, kan Udenrigsministeriet tillægge danste Konsuler Doms- og Dvirghedsmyndighed i Overensstemmelse med de i §§ 2—12 indeholdte Regler.

§ 2.

Konsulen er kompetent som Dommer i alle civile og kriminelle Sager imod de danste og under dansk Beskyttelse staaende Personer, som opholde sig i hans Jurisdiktionsdistrikt, saavel som til for disses Vedkommende at foretage de i §§ 5 og 6 omtalte Rets handlinger og afgøre de under disse opstaaende Tvistigheder. Hans Jurisdiktions territoriale Omraade fastsættes af Udenrigsministeriet.

§ 3.

Konsulens Rets handlinger ere at betragte som Rets afgørelser i første Instans; Appel af dem sker til den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn efter Reglerne om Appel fra Underretterne til de almindelige Landsoverretter.

§ 4.

I civile Rets trætter skal Konsulen først mægde Forlig mellem Parterne. De for ham indgaaede Forlig have samme Eftsigelighed som de af ham affagte Kendelser (§ 5). Opnaas Forlig ikke, har Konsulen at behandle og paakende Sagen ifølge Ret og Billighed samt efter bedste Skønnende i Overensstemmelse med de danste Love og de paa Stedet eller for Sager af den Natur gældende Sædvaner. Konsulens Kendelse meddeles i behørig beskreven Form til den Part, som begærer det.